

Predgovor

Pred kakšnim letom, ali morda še prej, je Bojana, dolgoletna organizatorica podelitve, prišla na dan z idejo, da bi ob 10. obletnici podeljevanja Nagrade Viljema Puticka pripravili posebno številko Glasu podzemlja. Člani Izvršnega odbora DZRJL smo bili seveda takoj za to. Ker pa priprava zahteva več kot delo enega samega človeka in ker so Bojani bolj kot oblikovanje teksta in razdeljevanje nalog pri srcu vsebine, sem »uletela« v vlogi urednice, oblikovalke besedila, razdeljevalke nalog in tiste, ki bo težila ljudem. Ko sva ugotovili, da se pri delu lepo dopolnjujeva, sva se hitro dogovorili, kakšna bo vsebina in kdo vse bi nama lahko pomagal. Bojana se je lotila pregleda gore prijavnega gradiva in pričela z izbiranjem vsebin, ki bi se vam – jamarjem lahko zdele zanimive. Nalogo zbiranja prispevkov o dosežkih našega društva v zadnjih 10 letih pa sva prepustili Špeli in Maticu, medtem ko so razne podatke o jamah in dodatni slikovni material zbirali: Matej, Uroš in Rok. Dokument se je počasi zapolnjeval in rasel ... in ko je prerasel zastavljene okvire, sva ugotovili, da bo potrebno vsebine krajšati, pri čemer so sodelovali preostali člani uredniškega odbora. Ker je Bojano pri sami organizaciji razpisa in podelitve nagrade v letu 2014 nadomestil Teo, je njemu pripadla čast pisanja zaključnega dela, Tanja je celotno besedilo lektorirala.

Publikacija, ki je pred vami, je rezultat tako našega skupnega dela, kot tudi dela avtorjev posameznih tekstov. Uvodnemu poglavju, kjer poskušamo predstaviti ozadje nagrade, sledi bistvo te številke: predstavitev vseh prijavljenih jamarskih dosežkov preteklih 10 let. Trudili smo se sistematično in, kolikor se je le dalo, enakovredno povzeti posamezne dosežke, pri tem pa v

čim večji meri ohraniti izvirnost prijavljenega gradiva. Žal to zaradi zelo raznolikega gradiva ni bilo vedno mogoče. Teksti o posamezni jami izhajajo najpogosteje iz članka, ki je sestavni del prijavnega gradiva, ali pa iz samega prijavnega gradiva. Ker so bili teksti pogosto predolgi, mi pa omejeni s prostorom, smo si jih drznili skrajšati za vsebine, ki so vsekakor zanimive, vendar za sam opis jame nerelevantne (kot npr.: daljši opisi območij raziskovanj). Posledično so lahko objavljeni deli vzeti iz konteksta, za kar se avtorjem iskreno opravičujemo.

Na tem mestu naj vas povabim v društveno knjižnico, kjer si lahko gradiva ogledate in jih preberete v celoti. Za konec smo dodali še kratke opise dela našega društva v preteklih desetih letih in dodali besedilo razpisa za najboljši jamarski dosežek v letu 2015, ki je sedaj, ko to berete, že uspešno podeljen.

Še enkrat bi poudarila, da teksti, načrti in fotografije niso rezultat samostojnega dela avtorja, ki je naveden ob posamezni objavi, ampak so rezultat dela večje skupine ljudi, ki je raziskovala, merila, fotografirala, risala, pisala in objavljala. Ker se tega dejstva vsi zavedamo, sem se odločila, da bo pri posamezni objavi naveden le glavni avtor, saj bi v nasprotnem primeru večino posameznih strani predstavljalo naštevaje imen in članstev.

Za zaključek se v imenu uredniškega odbora zahvaljujem vsem, ki ste tako ali drugače pomagali pri nastanku gradiva, ki tvori to jubilejno številko.

Ljubljana, februar 2016

Aleksandra Krajnc
